

Rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 14.02.1966, sp. zn. 11 Co 571/65, ECLI:CZ:MSPH:1966:11.CO.571.1965.1

Číslo: 57/1966

Právní věta: Ustanovení § 85 not. řádu nelze vyložit tak, že by národní výbor nebyl vůbec povinen skládat při koupi nemovitosti kupní cenu, tedy ani po prodeji.

Soud: Městský soud v Praze

Datum rozhodnutí: 14.02.1966

Spisová značka: 11 Co 571/65

Číslo rozhodnutí: 57

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Cena, Řízení před státním notářstvím

Předpisy: 95/1963 Sb. § 85

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 57/1966 sb. rozh.

Ustanovení § 85 not. řádu nelze vyložit tak, že by národní výbor nebyl vůbec povinen skládat při koupi nemovitosti kupní cenu, tedy ani po prodeji.

(Rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 14. února 1966, [11 Co 571/65](#).)

Státní notářství pro Prahu 5 rozhodlo o prodeji nemovitosti obvodnímu národnímu výboru a současně uložilo složit tuto kupní cenu do úschovy státního notářství pro Prahu 5.

Městský soud v Praze rozhodnutí státního notářství potvrdil.

Z odůvodnění:

Proti rozhodnutí podává odvolání oprávněný národní výbor a napadá je jednak v tom, že nemovitost měla být prodána nikoliv národnímu výboru, ale čsl. státu, který jedině je vlastníkem všech věcí ve státním socialistickém vlastnictví, dále pak namítá, že s ohledem na výjimku v § 85 not. řádu nemělo mu být ukládáno složení kupní ceny. Výtěžku prodeje nemovitosti prý stejně v daném případě bude použito k úhradě pohledávek státu, které značně převyšují kupní cenu nemovitosti, takže ke skutečnému proplacení nedojde, ale vymáhaná pohledávka bude likvidována účetním dopisem.

Ustanovením § 85 not. řádu zproštuje národní výbor nebo jiný státní orgán, který projevil zájem o koupi nemovitosti v řízení o výkon rozhodnutí, povinnosti skládat kupní cenu před prodejem. Toto ustanovení však neznámá, že by národní výbor nebyl povinen skládat tuto kupní cenu vůbec, tedy ani po prodeji a že by bylo možno zásadně provádět likvidaci vymáhaných pohledávek účetním odpisem. Z ustanovení § 87 not. řádu totiž vyplývá, že v každém případě (výjimku toto ustanovení nepřipouští) zašle státní notářství soudu, který bude provádět rozvrh výtěžku prodeje, to, co z kupní ceny zbylo po srážce nákladů prodeje a poplatků z něho vyměřených. Aby tuto svou povinnost mohlo splnit, musí mít státní notářství k dispozici kupní cenu. Že státní notářství není oprávněno rozhodovat o tom, kdy složení kupní ceny bude vyžadovat a kdy nikoliv, vyplývá i z toho, že rozvrh výtěžku provádí soud a nikoliv státní notářství a že tedy otázka, které pohledávky a v jaké výši budou při rozvrhu uhrazeny, bude s konečnou platností vyřešena až u soudu v rozvrhovém řízení podle § 337 o. s. ř. Do této doby také nelze usoudit, zda bude uspokojována jen pohledávka vymáhaná či také pohledávky jiné a zda se vystačí s účetním odpisem. Vyřízení věci, jak se jej domáhá odvolatel, by jistě v některých případech bylo praktické a jednodušší, zákon je však nepřipouští. Jestliže tedy státní notářství postupovalo ve shodě se zákonem a uložilo odvolateli, který proti koupi nemovitosti námitky nemá, aby složil kupní cenu do notářské úschovy, bylo nutno jeho rozhodnutí potvrdit (§ 219 o. s. ř.) jako věcně správné.

Pokud pak odvolatel dále namítal, že ve výroku rozhodnutí měla být nemovitost prodána čsl. státu a nikoliv národnímu výboru, který tu stát jen zastupuje, ani v tomto ohledu nelze odvolání vyhovět. Výrok rozhodnutí plně odpovídá znění zákona (§ 82 odst. 2 not. řádu), který stanoví, že nemovitost se prodá národnímu výboru, má-li o ni zájem. Je ovšem přirozené, že národní výbor nabývá vlastnictví nikoliv pro sebe, ale pro stát, neboť jediným vlastníkem všech věcí ve státním socialistickém vlastnictví je stát (§ 6 věta druhá hosp. zák.), který jednotlivé části národního majetku spravuje prostřednictvím státních organizací (§ 64 odst. 2 hosp. zák.). Je třeba si uvědomit, že podle § 61 hosp. zák. vystupuje rozpočtová organizace, kterou je národní výbor, zásadně svým jménem (§ 61 odst. 1 hosp. zák.) a jménem státu jen tam, kde je to výslovně stanoveno zvláštním předpisem (§ 61 odst. 2 hosp. zák.). Ze znění § 82 odst. 2 not. řádu je tedy zřejmé, že nebylo úmyslem činit z pravidla výjimku.